

Interpelláció Dávid Zoltán polgármester részére

Az interpelláció tárgya: Gazdasszonyképző épülete: meddig „próbálkoznak” még? Valódi cselekvés mikor lesz? Vagy arra ettől a városvezetéstől már hiába várnak az orosháziak?

Tisztelt Polgármester Úr!

Ön és jó pár fideszes társa itt ült a képviselő-testületben 2009-ben is, amikor az akkori ellenzék tiltakozása ellenére a Kossuth Mezgét tokkal vonóval, de főleg: ingyen átadták a megyei önkormányzatnak, ahonnan a későbbi, Fidesz általi lefokozása után a teljes vagyon állami kézbe került. Sok-sok, az iskola múltjához erősen kötődő orosházit és az egész várost csapták arcul ezzel a döntéssel, ami után az intézmény – egy időre – még a Kossuth nevet is elvesztette. Ígéret volt szép számmal, hogy az átvétellel majd milyen jó lesz. Az azóta eltelt időszak tanulságait és „eredményeit” látjuk, például már az is „siker”, hogy legalább a Kossuth név visszakerült a gyulai (!) szakképzési centrum tag(!)intézményének nevébe. Most itt nincs lehetőségem értékelni az azóta eltelt időszakot, az szétfeszítené az interpelláció kereteit, amúgy is néhány hónappal ezelőtt az aktuális sikerpropagandát elég élesen ellenpontozta egy képviselő-társam itt, a képviselő-testületi ülésen – nem ellenzéki oldalról!

Az interpellációm az átadott vagyon egyik elemével, a Gyopárosfürdőn, a Hűvös utcában található Gazdasszonyképző épületével foglalkozik. Az épületről az akkori igazgató, Pintér Tibor (akinek a munkássága megérdemelné, hogy a város valamilyen formában őrizze emlékét – nyilván ezt ettől a városvezetéstől hiába várjuk) még 2008-ban büszkén nyilatkozta, hogy az intézmény a szakképzési hozzájárulásból, több millió forintot ráköltsé, azt felújította, és az iskolai hasznosítás konkrét célját is megnevezte. Megvalósítani sajnos már nem tudta, mivel az egész iskolát (mint fentebb említettem, minden vagyonával együtt) kihúzták a lába alól. Ami nem ment az elbukott munkaügyi perrel, sikerült úgy, hogy eldobták az önkormányzattól az egész iskolát. A cél szentesítette az eszközt: mivel megváltozott az iskola fenntartója, megszűnt az igazgató mandátuma is. Így elérték, amit akartak.

Érdemes lenne végigvenni, hogy 2010 és 2014 között az MSZP-frakció részéről, amelynek már én is tagja voltam, hány alkalommal szólaltunk fel az intézmény érdekében és konkrétan ennek az épületnek a hasznosítása mellett. De ha ezt tenném, azt válaszolnák, mint ilyen esetekben mindig, hogy „nem kívánnak a múlttal foglalkozni”, meg „le kell zárni a múltat”, és úgy tennének – nagyrészt személy szerint ugyanazok, akik az akkori rossz döntéseket meghozták –, mintha az egészhez semmi közük sem lenne.

De lássuk akkor, hogy mi történt ebben az önkormányzati ciklusban! Arra már csak nem mondhatják, hogy semmi közük hozzá!

2014 decemberében, a képviselő-testületi ülésen (ott van a jegyzőkönyvben) ismét javasolta az MSZP az épület visszavételének kezdeményezését. Nem reagáltak rá rossz szokásuk szerint. 2015 márciusában ismét javasoltuk, akkor sem reagáltak rá. (Egyébként utólag visszaolvasva ezeket a jegyzőkönyveket, tűnik ki igazán, milyen sok felmerült kérdést engednek el a fülük mellett egy-egy testületi ülésen. Holott önöknek törvényi kötelességük lenne ezekre érdemben válaszolni!) 2015 áprilisában már azt javasoltam, hogy készüljön egy „tényfeltáró riport” annak számbavételére, hogy mi történt az azóta eltelt 6 (!) évben ezzel az épülettel, hogyan romlott le kihasználatlanságában az állapota. 2015 decemberében, amikor egy – a városvezetés hibájából akkor is felelőtlenül átengedett – ingatlan állami tulajdonból való „visszakérése” volt napirenden, ismét javasoltuk a Gazdasszonyképzőnek is a visszavételét, szokásukhoz híven megint nem reagáltak rá semmit.

2016 áprilisában ismét itt, a képviselő-testületi ülésen kérdeztem, hogy a Gazdasszonyképzővel, amit megyei kézbe adtak, mi lesz, mert teljesen tönkre fog menni. Dávid Zoltán válaszát a jegyzőkönyv így örökítette meg:

„Elmondta, hogy ebben az ügyben próbálkoznak, nem sikerülhet minden, de továbbra sem mondanak le róla.”

Ismét vártam fél évet, helyet és teret adva a városvezetés nyugodt „próbálkozásának” (hiszen oly sokszor hallottuk már, hogy milyen „nagyon sokat dolgoznak”), majd 2016 augusztusában interpellációban kérdeztem, hogy szándékosan teszik-e tönkre ezt az épületet? A témához képest méltatlanul rövid és semmitmondó „válasz” azt tartalmazta (azt is úgy, hogy „megkeresték az intézményvezetőt, aki azt a tájékoztatást adta, hogy...”) keresik a pályázati lehetőséget, és majd „tanpanzióként” kívánják üzemeltetni, illetve hasznosítani a gyakorlati képzésben.

Azóta ismét eltelt két év, közel tíz év a Fidesz városromboló döntése óta! Az épület környezete és állaga ugyanolyan rossz, mint az elmúlt években, semmit sem javult, csak romlott. Elhanyagoltság, kihasználatlanság a gyopárosi üdülőövezet kellős közepén!

Még egyszer hangsúlyozom, amikor az épületet odaadták, jó állapotban volt: most láthatóan leromlott. Mert hagyták leromlani! Nyilván, amit nem használnak, az tönkre megy.

Kérdéseim:

- **A most szeptemberben induló iskolaévben végre visszakapja-e a Gazdasszonyképző épülete az eredeti fényét? Végre hasznosítják-e? (Ami az eredeti átadáskor alapfeltétel volt!)**
- **Mit tettek az elmúlt időszakban, hogy az épület állagromlása megálljon?**
- **Mit tettek az épület visszavételéért? Vizsgálták-e jogi szempontból, hogy milyen alapon rohasztja le az állam a volt önkormányzati tulajdont, ha nem arra használja, amire kapta?**
- **Avagy meddig „próbálkoznak” még? Valódi cselekvés és eredmény mikor lesz? Vagy arra ettől a városvezetéstől hiába várnak az orosháziak?**

Várom megtisztelő válaszát!

Orosháza, 2018. augusztus 31.

Füvesi Sándor

önkormányzati képviselő